

تمرین سری چهارم

سوال اول

ابتدا ثابت می‌کنیم که به‌ازای هر i ($1 \leq i \leq m$) داریم که $E(\lambda_i, T) \subseteq \text{range}(T)$ است:

$$\forall v \in E(\lambda_i, T) : T(v) = \lambda_i v \rightarrow T\left(\frac{1}{\lambda_i} v\right) = v \rightarrow v \in \text{range}(T) \rightarrow E(\lambda_i, T) \subseteq \text{range}(T)$$

طبق قضیه‌ی ۳۸.۵ کتاب می‌دانیم که :

$$\dim(E(\lambda_1, T) + E(\lambda_2, T) + \dots + E(\lambda_m, T)) = \dim(E(\lambda_1, T) \oplus E(\lambda_2, T) \oplus \dots \oplus E(\lambda_m, T))$$

حال چون به‌ازای هر i داریم که $E(\lambda_i, T) \subseteq \text{range}(T)$ و نیز برای هر i, j که $i \neq j$ داریم که $E(\lambda_i, T) \cap E(\lambda_j, T) = \{0\}$ است (زیرا که جمع زیر فضاها، طبق قضیه ۳۸.۵ جمع مستقیم است). پس :

$$E(\lambda_1, T) \oplus E(\lambda_2, T) \oplus \dots \oplus E(\lambda_m, T) \subseteq \text{range} T$$

و بنابراین نتیجه می‌شود که

$$\dim(E(\lambda_1, T) \oplus E(\lambda_2, T) \oplus \dots \oplus E(\lambda_m, T)) \leq \dim(\text{range}(T))$$

و حکم ثابت می‌شود.

سوال دوم

(الف)

ابتدا ثابت می‌کنیم که $\langle A, A \rangle \geq 0$ و $\langle A, A \rangle = 0$ اگر و تنها اگر $A = 0$ باشد:

$$\langle A, A \rangle = \text{tr}(A^T A) = \sum_{i=1}^n (A^T A)_{i,i} = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^m A_{i,j}^T * A_{j,i} \right) = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^m A_{j,i} * A_{j,i} \right) = \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n A_{j,i}^2$$

از آنجایی که عبارت فوق حاصل جمع تعدادی مقدار نامنفی (مربع کامل) است، بنابراین همواره نامنفی است و صفر است اگر و تنها اگر تمامی مقادیر برابر با صفر باشند که یعنی $A = 0$ باشد. حال ثابت می‌کنیم که این عملیات نسبت به مولفه‌ی اول جمع‌پذیری دارد:

$$\langle A_1 + A_2, B \rangle = \text{tr}(B^T (A_1 + A_2)) = \text{tr}(B^T A_1 + B^T A_2) = \text{tr}(B^T A_1) + \text{tr}(B^T A_2) = \langle A_1 B \rangle + \langle A_2 B \rangle$$

حال همگن بودن نسبت به مولفه‌ی اول را اثبات می‌کنیم :

$$\langle \lambda A, B \rangle = \text{tr}(B^T (\lambda A)) = \text{tr}(\lambda (B^T A)) = \lambda \text{tr}(B^T A) = \lambda \langle A, B \rangle$$

و اکنون تقارن مزدوج مختلط را بررسی می‌کنیم. چون میدان ما اعداد حقیقی است، کافی است که ثابت کنیم $\langle A, B \rangle = \langle B, A \rangle$ برقرار است:

$$\langle A, B \rangle = \text{tr}(B^T A) = \sum_{i=1}^n (B^T A)_{i,i} = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^m B_{i,j}^T * A_{j,i} \right) = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^m B_{j,i} * A_{j,i} \right) = \sum_{i=1}^n (A^T B)_{i,i} = \text{tr}(A^T B) = \langle B, A \rangle$$

و بنابراین حکم ثابت می‌شود.

(ب)

ابتدا ثابت می‌کنیم که $\langle f|f \rangle \geq 0$ و $\langle f|f \rangle = 0$ اگر و تنها اگر $f = 0$ باشد:

$$\langle f|f \rangle = \int_0^1 f(x)f^*(x)dx = \int_0^1 |f(x)|^2 dx \geq 0$$

و می‌دانیم که حاصل انتگرال زمانی برابر با صفر است که $f = 0$ باشد و این قسمت ثابت می‌شود. حال ثابت می‌کنیم که این عملیات نسبت به مولفه اول جمع‌پذیری دارد:

$$\begin{aligned} \langle f_1 + f_2 | g \rangle &= \int_0^1 (f_1 + f_2)(x)g^*(x)dx = \int_0^1 (f_1(x)g^*(x) + f_2(x)g^*(x))dx \\ &= \int_0^1 f_1(x)g^*(x)dx + \int_0^1 f_2(x)g^*(x)dx = \langle f_1, g \rangle + \langle f_2, g \rangle \end{aligned}$$

حال همگن بودن نسبت به مولفه اول را ثابت می‌کنیم:

$$\langle \lambda f, g \rangle = \int_0^1 (\lambda f)(x)g^*(x)dx = \int_0^1 \lambda f(x)g^*(x)dx = \lambda \int_0^1 f(x)g^*(x)dx = \lambda \langle f, g \rangle$$

و در نهایت تقارن مزدوج را بررسی می‌کنیم:

$$\langle g, f \rangle = \int_0^1 g(x)f^*(x)dx = \int_0^1 \overline{f(x)g^*(x)}dx = \overline{\int_0^1 f(x)g^*(x)dx} = \overline{\langle f, g \rangle}$$

و بنابراین حکم ثابت می‌شود.

سوال سوم

(۱)

با استفاده از استقرا حکم را ثابت می‌کنیم. توجه کنید که داریم:

$$T(0, 1) = (1, 1) = (F_1, F_2)$$

و بنابراین پایه استقرا برقرار است. حال فرض کنید که $T^n(0, 1) = (F_n, F_{n+1})$ را داریم. داریم:

$$T^{n+1}(0, 1) = T(T^n(0, 1)) = T(F_n, F_{n+1}) = (F_{n+1}, F_n + F_{n+1}) = (F_{n+1}, F_{n+2})$$

و بنابراین حکم استقرا ثابت می‌شود.

(۲،۳)

باید

$$T(x, y) = \lambda(x, y)$$

که $(x, y) \neq (0, 0)$ و $\lambda \in \mathbf{R}$ است. طبق تعریف داریم که:

$$\lambda x = y, \lambda y = x + y$$

حال اگر $y = 0$ آن گاه $x = 0$ است. اگر $y \neq 0$ باشد، آن گاه $x \neq 0$ و $\lambda \neq 0$ است. از رابطه اول نتیجه می شود که $x/y = 1/\lambda$ و از رابطه دوم داریم که $\lambda = x/y + 1$ است. بنابراین نتیجه می شود که

$$\lambda = \frac{1}{\lambda} + 1$$

که جواب های آن برابر با

$$\lambda = \frac{1 \pm \sqrt{5}}{2}$$

است و بردار ویژه های متناظر با آن برابر با $(1, \frac{1 \pm \sqrt{5}}{2})$ است.

(۴)

اگر که $(1, \frac{1 + \sqrt{5}}{2})$ و $(1, \frac{1 - \sqrt{5}}{2})$ را به ترتیب e_1, e_2 بنامیم، آن گاه داریم:

$$(0, 1) = \frac{1}{\sqrt{5}}(e_1 - e_2)$$

و بنابراین نتیجه می شود:

$$T^n(0, 1) = T^n\left(\frac{1}{\sqrt{5}}(e_1 - e_2)\right) = \frac{1}{\sqrt{5}}(T^n e_1 - T^n e_2) = \frac{1}{\sqrt{5}} \left[\left(1, \frac{1 + \sqrt{5}}{2}\right)^n e_1 - \left(1, \frac{1 - \sqrt{5}}{2}\right)^n e_2 \right]$$

حال با استفاده از قسمت اول سوال، می توانیم نتیجه بگیریم که:

$$F_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left[\left(\frac{1 + \sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1 - \sqrt{5}}{2}\right)^n \right]$$

و ثابت می شود.

۵

از آن جایی که $\sqrt{5} \geq 2$ است، بنابراین داریم:

$$\frac{1}{\sqrt{5}} \left| \frac{1 - \sqrt{5}}{2} \right|^n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left| \frac{2}{1 + \sqrt{5}} \right|^n \leq \frac{1}{2} * \frac{2}{3} < \frac{1}{2}$$

به علاوه به سادگی با استفاده از استقرا می توان نشان داد که $F_n \in \mathbf{Z}$ است. حال با استفاده از نتیجه قسمت قبل و نامساوی اخیر داریم:

$$\left| \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1 - \sqrt{5}}{2}\right)^n - F_n \right| = \frac{1}{\sqrt{5}} \left| \frac{1 - \sqrt{5}}{2} \right|^n < \frac{1}{2}$$

و از آن جایی که $F_n \in \mathbf{Z}$ است، بنابراین این مقدار برابر با نزدیک ترین عدد صحیح به عدد $\frac{1}{\sqrt{5}} \left(\frac{1 - \sqrt{5}}{2}\right)^n$ می باشد.

سوال چهارم

از آنجایی که فضای $M_n(\mathbb{C})$ متناهی‌البعده است، بنابراین می‌توانیم فرض کنیم که S دارای بعد متناهی است. حال با استفاده از استقرا حکم را ثابت می‌کنیم. برای پایه استقرا، اگر که S تنها یک عضو داشته باشد، به‌وضوح حکم برقرار است. حال فرض کنید که اگر S دارای m عضو باشد، آن‌گاه دارای بردار ویژه یکسانی هستند. حال فرض کنید S دارای $n+1$ عضو A_1, A_2, \dots, A_{n+1} باشد. طبق فرض استقرا، ماتریس‌های A_1, A_2, \dots, A_n دارای بردار ویژه یکسانی مانند v هستند. مجموعه E را فضای برداری حاصل از span بردار ویژه‌های مشترک A_1, \dots, A_n بنامید. اگر $v \in E$ را در نظر بگیریم، آن‌گاه برای هر i داریم که:

$$A_i A_{n+1} v = A_{n+1} A_i v = A_{n+1} (A_i v) = \lambda_i A_{n+1} v$$

و بنابراین نتیجه می‌شود که $A_{n+1} v \in E$ خواهد بود. بنابراین A_{n+1} را ثابت نگه می‌دارد. حال B را تحدید A_{n+1} به E در نظر بگیرید. چندجمله‌ای مینیمال B به فاکتورهای خطی تبدیل می‌کند؛ بنابراین B بردار ویژه‌ای در E دارد و بنابر تعریف B باید بردار ویژه‌ای برای A_{n+1} باشد. طبق تعریف E پس این بردار ویژه، یک بردار ویژه برای تمام A_1, A_2, \dots, A_{n+1} است و استقرا ثابت می‌شود.

سوال پنجم

الف) برای هر $v \in V$ وجود دارد a_v به‌طوری که $Tv = a_v v$ برقرار باشد. از آنجایی که $T0 = 0$ است، بنابراین a_0 را می‌توانیم هر عضو دلخواه در F در نظر بگیریم ولی برای هر $v \in V - \{0\}$ مقدار a_v به‌طور یکتا مشخص خواهد شد. برای اینکه نشان دهیم که T برابر با حاصلضرب یک اسکالر در عملگر همانی است، باید نشان دهیم که برای هر $v \in V - \{0\}$ داریم که a_v مستقل از v است. دو عضو دلخواه $v, w \in V - \{0\}$ را در نظر بگیرید. می‌خواهیم نشان دهیم که $a_v = a_w$ است. در ابتدا فرض کنید که (v, w) وابسته خطی هستند. بنابراین وجود دارد $b \in F$ به‌طوری که $w = bv$ است. حال داریم:

$$a_w w = Tw = T(bv) = bTv = b(a_v v) = a_v w \rightarrow a_w = a_v$$

و در این حالت حکم ثابت می‌شود. حال فرض کنید که (v, w) مستقل خطی هستند. داریم:

$$a_{v+w}(v+w) = T(v+w) = Tv + Tw = a_v v + a_w w \rightarrow (a_{v+w} - a_v)v + (a_{v+w} - a_w)w = 0$$

و چون (v, w) مستقل خطی هستند، بنابراین باید $a_{v+w} = a_v$ و $a_{v+w} = a_w$ برقرار باشد که نتیجه می‌دهد که $a_w = a_v$ است و حکم ثابت می‌شود.

ب) فرض کنید که $\lambda \in F$ یک مقدار ویژه برای ST است. می‌خواهیم نشان دهیم که λ یک مقدار ویژه برای TS نیز است. از آنجایی که λ یک مقدار ویژه برای ST است، بنابراین بردار ناصفر $v \in V$ وجود دارد به‌طوری که $(ST)v = \lambda v$ است. حال داریم:

$$(TS)(Tv) = T(ST)v = T(\lambda v) = \lambda Tv$$

حال اگر $Tv \neq 0$ باشد، آن‌گاه نتیجه می‌شود که λ یک مقدار ویژه برای TS است و حکم ثابت می‌شود. اما اگر $Tv = 0$ باشد، آن‌گاه داریم

$$(ST)v = S(Tv) = \lambda v, \quad S(Tv) = S0 = 0 \rightarrow \lambda = 0$$

و بنابراین در این حالت نتیجه می‌شود که $\lambda = 0$ است. بنابراین T وارون ناپذیر است و این نیز نتیجه می‌دهد که ST وارون ناپذیر است. حال طبق قضیه‌ای می‌دانیم که اگر ST وارون ناپذیر باشد، آن‌گاه TS نیز وارون ناپذیر خواهد بود و بنابراین مقدار ویژه $\lambda = 0$ خواهد داشت. پس حکم ثابت می‌شود.

بنابر تقارن، مشابه ثابت می‌شود که هر مقدار ویژه TS مقدار ویژه‌ای برای ST نیز است و بنابراین حکم سوال ثابت می‌شود.